

Sibbelyckan torp under Götevi

Vid en syn 1682 vid Götevi, som dåvarande ägaren Johan Lillies änka Karin Oljeqvist begärde, i anledning av att säterifriheten hade dragits in omtalas som enda underlydande rå- och rörstorpen Sibbelyckan, Skyttehemmet och Snickaretorpet. Götevi var vid den tiden ett frällesäteri av 2 hemman

I Brookmans östgötaskildring från 1760 nämns att det finns 5 dagsverkstorp.

Från 1783 till 1822 hette torparen Gabriel Månsson. Hans son övertog torprättigheterna men Gabriel och hans hustru bodde kvar hos sonen och hans familj.

Enligt sockenstämmoprotokoll från 1800- talets början vaccinerades Gabriels barn i Sibbelyckan mot kopporna, alltså smittkoppor som var en starkt smittsam virussjukdom med blåsförmigt hudutslag. Sjukdomen var tidigare en förödande farsot men blev tack vare skyddsypning allt mindre vanlig. Sommaren 1963 förekom den sista mindre epidemin i Sverige. Sjukdomen anses sedan 1977 vara utrotad över hela världen.

Av prästens anteckningar kan man se att Gabriel var utfattig, långvarigt sjuk och sängliggande.

Han avled 1846 i en ålder av 93 år och hade då bott i Sibbelyckan i 63 år. I dödboken står att han var född i Lindstorp 1755, hade tjänat i Götevi m.m. Han gifte sig första gången med Beata Fjätterström, död 1796, och hade med henne 2 söner och 1 dotter. Sedan gifte han om sig med pigan Maja Stina Persdotter från Boxholms säteri och fick med henne 3 söner och 1 dotter. I tio år var han sängliggande av ålderdom *med god sansning och kristeligt tålmod*.

Andra hustrun, som var född i Åsbo, hade bland annat tjänat hos prostern Kernell i Pålsbo. Enligt dödboken var hon gudfruktig och välkänd. Hon blev 80 år och avled av bröstsjukdom.

I en husförhörslängd från 1852 står att Sibbelyckan brukades till gården. Ägare till Götevi var då doktor Axel Burén på Grytgöls bruk i Hällestad och arrendatorn hette Bengt Scharin.

Under åren har det bott många torpare och inhyses här, ibland ett par familjer samtidigt. Det går inte att räkna upp alla, det blir för tråkigt, men ibland kan man undra hur de hamnat här i socknen.

En inhyses var född i Stockholm och en torparhustru i Växjö.

I december 1846 drunknade två pojkar när de åkte kälke på Svartån mitt för Sibbelyckan. Den ene var från Norräng och den andre från Kvistberg, båda var 10 år gamla.

Den siste torparen flyttade till Spången 1911.

Kvar bodde *Danielssons* änka Anna Stina Johansdotter.

Torpturer 2005 - 2006

Anna Stina var född 1825 i Rinna. Hon kom som nygift från Rinna till Ekeby socken 1860 med en oäkta dotter som då var 5 år.

Mannen hette Anders Fredrik Danielsson. Paret bosatte sig i Kvarnfällan på Ljungby Norrgård.

I kolumnen för särskilda anmärkningar i husförhörslängden står antecknat om honom:

Har ett 1850 fött barn med pigan Anna Greta Andersdotter i Lyckan.

Har ett 1856 fött barn med pigan Gustava Håkansdotter på socknen.

Vid 1857 års vinterting åtalad för olovlig brännvinsbränning.

1859 hinderlöshetsbetyg till Rinna.

Vice kronofjärdingsman. (sockenpolis)

(Undrar om han blev utsedd till fjärdingsman för att han skulle sköta sig bättre?)

Makarna fick fyra barn tillsammans varav två dog när de var lite över ett år. En flicka av bröstinflammation och en pojke av rödsot. (dysenteri, en akut tarmsjukdom)

År 1868 avled mannen bara 42 år av lunginflammation. De hade varit gifta i nio år när hon blev ensam med två barn 5 och 2 år gamla samt sin dotter före äktenskapet 13 år.

Anna Stina gifte aldrig om sig.

Hon flyttade till Sibbelyckan från Götevi 1898 och bodde kvar till 1915, då hon blev intagen i fattigstugan, där hon dog samma år.

Efter att ha varit änka i 47 år avled Anna Stina 90 år gammal.
(Det är flera som blivit riktigt gamla här.)

Hon blev den sist boende i torpet Sibbelyckan.

Torptur vid Sibbelyckan den 19 februari 2006